

Pärnu Koidula Gümnaasiumi mõttekandja

Leia sõber prügimäelt!

Vaata, mida loed!

Õppimisest ja sellest, et aktiiv elab veel	Lk 2
Koidula- kooli hoolekogu on organ paberil	Lk 3
Intervjuu Aimar Siliväljaga	Lk 4
Pealiskaudsusest ja koolikellast	Lk 5
Kuidas tulevad olümpiaadivõidud	Lk 6
"Mida arvad kooli koduleheküljest?"	Lk 7
Oli vahetund...	Lk 8
Üks kontrolltöö korruga, palun!	Lk 9
Ristsõna, teated, uudised	Lk 10

Anna-Liisa (12A) jalutab saksa lambakoera, kes oli tema sõnul hästi käsutatlik ja leidis endale kiiresti uue kodu hoopis Pärnust kaugemal.

Foto: erakogu

Anna-Liisa Ernitz

Eesti Loomakaitse Seltsi Pärnu kodutute loomade varjupaik, mis asub Pärnu prügimäel, tegutseb aktiivsete ja vabatahtlike inimeste toel, kes soovivad, et tänavatel oleks vähem kodutuid loomi ja et hüljatud neljajalgseid sõbrad leiaksid endile hoolivad kodud.

Pärnu prügimäe veerele rajatud varjupaigas toimetame juba detsembrikuust alates, aidates toonase operaatori Minu Vara Lääne töötajatel

loomade eest hoolitseda. Meie ülesanneteks on loomadega jalutamine, suhtlemine, mängimine, heategijate leidmine ja informatsiooni levitamine.

Meelde on jäänud julmalt hüljatud ilmselt asotsiaalidele kuulunud koer, kes istus paar nädalat toitu puutumata ainult urisedes oma puuris. Kui olin temaga pea pool tundi hoolitsevalt suhelnud, sõbrunes ta ja oli nõus juba peost sööma. See koer kosus ja paari nädala pärast leidsime talle hooliva peremehe.

Varjupaigas käib üsna tihti

inimesi, kes otsivad sealt endale lemmikuid. Kui nad näevad, kui õnnetu see loomade varjupaik meil hetkel välja näeb, heldivad nad ja on nõus armsa tõupuhta krantsi või kassipoja omanikuks hakkama.

Informatsiooni varjupaika toodud loomade ja loomakaitse seltsi tegevuse kohta saab telefonidelt 55 971 817 ja 50 62 271.

Kodu otsivate loomade pilte leiab Linnalehest või internetist aadressil

www.pilt.ee/-ELS-

Koidula Press

media@koidulag.edu.ee

Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea

Kristiina Rein

peatoimetaja

Selles numbris tuleb juttu kontrolltöödest, nende rohkusest ning vajalikkusest. Kuna arvestuslikud hindend on meie hindamisüsteemi järgi tööpoolest kõige kaalukama tähtsusega, siis pole ime, et märksa vähem hinnatakse õpilaste tunnitööd ja aktiivsust erinevate probleemide arutamisel klassis. Eriti kehtib see gümnaasiumi kohta, sest meil on kursusesüsteem ning iga veerandi lõpule omast paanikat mitmes aines korraga ei teki. Seetõttu on vähem tunnikontrolle, kuid rohkem arvestuslikke töid.

Iga gümnaasisti kohus on endale ise pidevalt meelde tuletada, miks ta koolis käib ja miks tal seda kõike vaja on. Ometi tuleb aeg-ajalt ette spikerdamist ning mahakirjutamist, kas siis laiskusest või lihtsalt huvi puudumisest aine vastu. Spikerdamine on eelkõige loomulik alalhoiuinstinkt neile, kes tahavad vähemalt rahuldavat hinnet kätte saada ning eluga edasi minna. Kes aga pidevalt viie peale maha kirjutab, teab ise, et selle taga teadmisi pole.

Põhikoolis on aga tunnis pidev kaasa-töötamine ainuvõi-

malik variant. Nii mõnigi gümnaasist, mina ise kaasaarvatud, on kindlasti tundnud teatud valdkondades mälulünki. Kui õpetaja siis meelde tuletab, et seda õpiti juba põhikoolis, on piinlik tõe-deda, et pole eriti nagu kuulnudki või ei mäleta.

Teada-tuntud tõesed nii põhikoolis kui ka gümnaasiumis on aga järgmised:

1. Pange hästi tähele, mis teile tunnis räägitakse. Nii on ka lihtsam pärast tööks valmistuda.
2. Kui miski pole arusaadav, pinnige õpetajat küsimustega kuni asi selge. Õpetaja on koolis õpilaste jaoks, mitte vastupidi ja hea õpetaja on see, kes küsijale suu pih-ta ei löö.
3. Hoidke ennast õpita-vaga kursis, eriti siis, kui olete puudunud. Lüngad on need, millest mitterahuldavad hindend alguse saavad.
4. Planeerige oma klas-siga tööde graafikut. Kui ikka ühel päeval on juba kaks suurt kontrolltööd ees, andke sellest julgesti teada ning seiske enda eest.

Kena saabuvat va-bariigi aastapäeva ja nautige talverõome eesoleval pikal nädalavahetusel!

Aktiiv on elus!

Martin Tõnts

Koolis levivad jutud, et aktiiv ei tee midagi, inimesed kuuluvad sinna ainult vormiliselt. Kas tegemist on kõigest jutuga, ehk polegi neid enam olemas?

Vahel võib kooliraadiost kuulda, et aktiivi liikmetel palutakse koguneda saali. Õpilasesinduse pilt on üleval kooli koridoris (igauks võib teada saada, kes sinna kuuluvad), neil on oma internetiühendusega ruum ja juhatus.

Sisenedes õpilasesinduse ruumi, selgub, et seda kasutatakse. Rippuvad riided ja jalanõuderida annavad tunnistust rohkest liikmes-tikust. Seintele asetatud sildid teemal - sulge uks või korista enda järelt - loovad koduse mulje. Üldiselt tundub tore koht: mööblil pole viga ning arvuti undab nurgas.

Ruumis viibivad aktiivi juhid Kerstin Sonts ja Katriin Krimm 11A-st on väga positiivselt meelestatud: kõik on nende sõnul toredad ja tublid, keegi ei loruta niisama! Tuleb ainult töö kätte anda ja kõik saab tehtud. Korraldatakse koos üritusi ja käiakse koosolekutel. Organisatsioon on jaotatud töögruppideks, kel kõigil on omad ülesanded.

Avaldatakse ainult muret, et need eelpool mainitud

töögrupid veel väga hästi ei tööta, ent seda loodetakse tulevikus parandada.

Jääb tõesti mulje, et aktiiv toimib, kõik on rahul ja igasugused mittetegutsemise jutud on üksnes mull.

Ometi on lihtliikmed mõneti teisel arvamusel. Muidugi kõiki ÕE-sse kuulujaid tabada ei suuda, ent need, kellega vestelda õnnestub, suhtuvad oma organi-satsiooni tegevusse väga erinevalt.

Arvatakse, et mõned kaastlastest lihtsalt looder-davad, mõned käivad kohal, kui ise tahavad, ega tee midagi asjalikku. Nimesid loomulikult ei mainita. Samas ei peeta liikmete arvu liiga suureks. Ka juhatusse suhtutakse soojalt. Ometi jääb kõrvu mõte, et kõigile tegevust ei jätku. Puudustele vaatamata arvatakse, et aktiiv siiski õigustab ennast.

Ehk peaks juhatus uurima välja, kes ikka tegelikult tahavad õpilasesinduse tööd teha. Võib-olla on asi selles, et mõned ei teadnud, mida aktiiv endast kujutab, tormasid hüvede ootuses ummisjalu kohale ning ära minna on nüüd kuidagi piinlik.

ÕE siiski tegutseb ja loodetavasti tulemus-likumalt kui seni.

Õpilasesinduse liidrid Kerstin Sonts ja Katriin Krimm on aktiivi tegemistega rahul.

Foto: Helen Vaidla

Hoolekogu on organ paberil

Kristel Niisuke

Koidula koolis on üks selline organ, millest on vähe räägitud ning mille tegemistest tavaõpilane ilmselt palju ei tea. Jutt käib hoolekogust.

Koidula kooli hoolekogu saab kokku neli korda aastas ning sinna kuulub viis lapsevanemat (sealhulgas vilistlased), kaks pedagoogi, vähemalt üks õpilane ja omavalitsuse esindaja.

Praeguse seaduse järgi on hoolekogu ülesanne koostöös erinevate osapooltega jälgida õppe- ja kasvatus-tegevust ning vajadusel luua selleks paremad tingimused.

Lapsevanemad kooli-juhiks

Hetkel on Haridus- ja Teadusministeeriumi initsiatiivil jõudnud Riigikokku arutlusele Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse eelnõu, milles sätestatakse ka hoolekogu töökord ja koosseis. Eelnõu kohaselt kuuluks hoolekogusse 5-9 liiget, kellest üle 50% peaks olema lapsevanemad. Eelnõu näeb ette, et hoolekogu muutuks kooli juhtivaks organiks ning võtaks vastu kooli kõige tähtsamad otsused. See tähendaks situatsiooni, kus õppeasutust hakkavad juhtima lapsevanemad. Eelnõus on sees ka punkt, mille kohaselt hoolekogusse kuuluval õpilasel kaoks ära hääleõigus.

Eesti Õpilasmavalitsuste Liit on aga seisukohal, et hoolekogusse peaks kuulu-

„See oleks täielik absurd, kui lapsevanemad peaksid hakkama kooli juhtima. Hoolekogus olev lapsevanem elab ju oma tööinimese elu,“ ütleb õppealajuhataja Maia Erm

ma vähemalt kaks hääleõigusega õpilast ja arvab, et ühegi hoolekogusse kuuluva osapoole arv ei tohiks ületada 50 protsenti.

Maa ja taeva vahel

Koidula kooli hoolekogu peamiseks tegevusteks on seni olnud sööklat haldava erafirma juhendamine ja suunamine. Hetkel on olulisim teema kooli sihtasutuse loomine. „See annaks võimaluse rahadega paremini opereerida,“ kommenteerib õppealajuhataja Maia Erm. Mitmel korral on hoolekogus arutatud ka kooli akende vahetamist ning tulemuslikult tegeleti kooli ees oleva Metsa tänava sõidutee ühesuunaliseks muutmisega. Direktori valimistel avaldas hoolekogu Rein Eglonile toetust tema tagasivalimiseks.

„Meie kooli õpetajaskonnal ei ole selliseid ekstreemseid probleeme, et hoolekogu peaks õppe- ja kasvatus-tegevust jälgima,“ leiab Erm. „Selles mõttes on praegune hoolekogu

ikkagi organ paberil,“ lisas ta.

Teiste koolide hoolekogude kohta ütleb Erm, et tal on tunne, nagu hõljuksid need kuskil maa ja taeva vahel.

Kes siin ikka tõllerdada tahab

Direktor Rein Eglon kommenteeris hoolekogu tegemisi selliselt, et käiakse vahest koos, aetakse juttu, minnakse jälle laiali ja sellest kooskäimisest tehakse protokoll ka.

„Ma ei ole küll veel aru saanud, et hoolekogust oleks mingit tolku olnud,“ arvas direktor Eglon, „ja kes siin nii väga tahab omast ajast tõllerdada, et selle kooliga tegeleda.“

Eglon leiab veel, et kui lapsevanemad tahavad koolitööle kaasa aidata, peavad nad seda süsteemi hästi tundma, aga seda nad ei saagi tunda, või vastasel juhul peaks neile hakkama palka maksma.

Ebakompetentsed lapsevanemad

Erm rääkis, et praegusel hetkel hoolekogu kooli

juhtimises kaasa ei löö ning kooli juhib ikkagi direktsioon. „Kas iga lapsevanem peale oma põhiametiga on ka kompetentne kooliinimene?“ püstitab Erm küsimuse.

Direktor avaldas lootust, et hoolekogu töö võib tähtsaks muutuda kunagi tulevikus, kui inimesed on niipalju rikkamad, et oma igapäevatöö kõrvalt on aega tegeleda ka muude asjadega.

Hoolekogus olev lapsevanemate esindaja Terje Vainu, kes oma sõnul ei ole küll hoolekogu töös väga aktiivselt osalenud, arvas, et kooli peaks juhtima ikka üks isik ning mainis, et kui hoolekogu on andnud oma toetuse direktorile, siis ei olegi vaja, et hoolekogu peaks eraldi juhtima hakkama.

Õpilasesinduse president Kerstin Sonts ei osanud hoolekogu teemadel kommentaare anda, sest tal ei ole olnud võimalust osaleda ühelgi hoolekogu koosolekul.

Hoolekogu koosseis:

Kaido Fridolin – lapsevanem, vilistlane, hoolekogu esimees
 Meeme Veisson – omavalitsuse esindaja
 Ragnar Vaga – lapsevanem, vilistlane
 Egon Elstein – lapsevanem, vilistlane
 Priit Pae – lapsevanem
 Terje Vainu – lapsevanem
 Maia Erm – õppealajuhataja, ajalooõpetaja
 Elmu Mägi – füüsikaõpetaja
 Kerstin Sonts – õpilasesinduse president

Õpetaja, kes ise veel õpib

Triin Loik

Oled ehk märganud koolis uut nägu, klassipäevik kaenas? Võiks arvata, et tegemist on mõne võõra abiturientiga, aga päevik... Sellest veerandist õpetab ajalugu 5C, 10A, B, C ja 11B, C-s noor ajalooõpetaja Aimar Silivälja.

Tema kohta võiks öelda, et kes palju teeb, see palju jõuab, sest ta käib õpetamise kõrvalt kord nädalas Tallinna Pedagoogikaülikoolis ajalugu õppimas.

Kuidas Koidula gümnaasiumisse sattusite ja millised on esamuljed?

Kursuseõde ütles, et siia otsitakse õpetajat ja võtsin ühendust. Toimus vestlus ja siin ma olen. Eelmist õpetajat pole näinud, kuigi oleks vaja olnud - ei tea ju, kuidas ja mida ta õpetas.

Esmakordselt õpetatava klassiga kohtuda oli huvitav. Uued inimesed ja nimed. Meelde on jäänud inimeste nimed, kes silma paistavad, näiteks 5C klassi noored oma käitumisega

Milline õpilane olite keskkoolis?

Kooliteed alustasin Lindi algkoolis, kust hiljem läksin Tõstamaa keskkooli. Keskkool sai lõpetatud neljade ja viitega. Klassis oli üheksa õpilast, kellest kuus lõpetas. Üldiselt olid suhted õpetajatega head, kuid eesti keele

Aimar Silivälja ütleb, et õpib iga päev õpetamisega üheagselt, eriti pedagoogikat.

Foto: Triin Loik

õpetajaga ei saanud läbi. Olid küll sarnased huvid ja võinuks head suhted olla, kuid midagi oli siiski valesti, ei oska isegi öelda, mis täpselt.

Milllega vabal ajal tegelete?

Loen raamatuid. Enne ülikooli käisin ka näiteringis, enam kahjuks ei jõua. Kirjutan luuletusi. Kunagi võtsin ka luulekonkurssidest etlejana osa. Valisin Juhan Smuuli luuletuse "Kuidas joonistada kurbust" ja "Kuidas joonistada rõõmu". Seekord jäin küll ilma eriliste tulemusteta, aga need luuletused sobisid hästi ning siiani on peas:

„Joonistan akna alla pihlaka, kurva ja raagus...“

Ka arvutiga tegelen. Peale selle kuulun ajalooseltsi, kus toimuvad loengud ajaloo huvilistele. Isegi Mart Laar on ajalooost rääkimas käinud.

Milline on teie lemmikraamat?

Hmm...Lemmikuid on keeruline nimetada... Kunagi oli "Sõrmuste isand". Praegu vist aga ulmeraamat "Hyperion". Meeldib kvaliteetulme. Eestiski on täitsa lootustandvaid ulmeautoreid. Meeldib ka punkulme, näiteks lood sellest, et tsivilisatsioon on alla käinud ja toimub võitlus tehnostumise vastu. Aga ka „Dekameron“

on üks minu lemmikutest.

Algklassides jäi "Väikese merineitsi" lugemine pooleli, sest neil muinasjuttudel olid ainult kurvad lõpud. Mingil määral olen aga ikka muinasjuttude sõber. Väiksenä proovisin ka ise neid kirjutada.

Milline on teie lemmikfilm?

Ka raske öelda... „Blues Brothers“ I ja „Blues Brothers 2000“, „Amelie“. Euroopa filmid, komöödiad ja ka multikad lähevad peale. Meeldib hea ironiline must huumor. Sageli on nii, et kui sõbraga teineteist "nokkima" hakkame, mõtlevad need, kes meid ei tunne, et nüüd läheb kismaks. Aga Maie ja Valduri naljad mulle peale ei lähe.

Milline muusika teile meeldib?

Folk-rokk : VLÜ, Untsakad, Dagö, Metsatöll. Muidu on maitse suhteliselt seinast seinä. Meie Mees ei meeldi. Ise oskan akordionit ja suupilli, noodi järgi ka klaverit mängida.

Kuidas on suhted pidudega ja milline on hea pidu?

Ülikoolis korraldasin paari kaaslasega jõulupeo. Aga muidu on hea pidu selline, kus on sõbrad ja joogid (ei pea alkohol olema), ja kui sinna vahele tuleb ka tantsu, on väga hea. Muidugi, mida rohkem sõpru, seda parem pidu.

Kas tead, et...

Tartu Ülikooli Pärnu kolledž koostöös Pärnu Linnavalitsuse haridusosakonnaga avas Pärnu Noorte Teaduskeskuse. Selle eesmärgiks on pakkuda täiendavat õppe-tegevust õpi- ja teadushuvilistele kooliõpilastele.

Peamiseks sihtgrupiks on õpilased, kes soovivad omandada lisateadmisi eksamiks või aineolümpiaadideks ette valmistudes.

TÜ Pärnu kolledži Noorte Teaduskeskuse õppetöö toimub kursuste süsteemis. Kursused viiakse läbi interneti vahendusel WebCT e-õppe keskkonda kasutades ning koosnevad põhiliselt iseseisvast tööst.

Infot kursuste ja õppetöö korralduse kohta saab TÜ Pärnu kolledži kodulehelt <http://www.pc.ut.ee>.

Iga kursuse ainekava all võib leida kursusele registreerumise vormi. Sellega saab teatada oma kursusel osalemise soovist.

Kui teid võetakse vastu või oodatakse vastuvõtukatsetele, antakse sellest teada registreerimismvormile märgitud meiliaadressil.

Kursustel osalemine on tasuta.

Koidula väitlejad olid võidukad

Pärnu linna koolidevahelise väitlusturniiri Hansapanga auhindadele võitis Koidula Gümnaasiumi võistkond koosseisus Ander Olvik, Karmo Piikmann ja Liana Zõbina.

Võidukat võistkonda juhendas õpetaja Ebe Honga.

Sügavamale pinnapealsusest!

Huvitav, kui paljud õpilased võivad kätt südamele pannes öelda, et nad pole pinnapealsed? Enamasti jätame meelde ainult vajalikud faktid, uurimata põhjuseid ja tagajärgi, sest nii on lihtsam, mugavam ja kiirem. Sama kehtib ka inimsuhetes. Klassikaaslaste nimed on mul peas, kuid kas oskan öelda, mida nad mõtlevad ja tunnevad, mis neile meeldib, mida nad vihkavad ning mis mured neil on? Vaevalt küll. Aga miks?

Üheks põhjuseks on pidev ajanappus. Pole aega kuulata ja pole aega endast rääkida. Koolis on ühed tuttavad, kodus perekond ja lisaks veel koolivälised sõbrad. Peaksin end tükikideks rebima, et kõigi jaoks aega leida.

Imbi Lahe

Teiseks põhjuseks on mugavus. Mida kergemalt inimsuhteid võtta, seda lihtsam on elada. Ma ei kujuta ette, kui peaksin lisaks enda muredele veel analüüsima oma klassikaaslaste probleeme ja elusid. Kui endal on kõik korras, siis leidub ikka mõni tuttav, kellel on elu närune ja kui neile kõigile kaasa elaksin, siis leiaksin end õige pea hulumajast.

Siis on veel hirm, mida võib võrrelda tundmatu kohas vette hüppamisega - kunagi ei tea ju, milline on pealtnäha sillerdava ja ahvatleva veekogu põhi. Seal võib ees oodata

lõputu soga, külm tühjus, millel ei näigi lõppu. Inimestega on samamoodi - kartus, et vestluskaaslase välimus ei käi hoopiski kokku tema sisemusega, hoiab meid tagasi. Seega jäädaksegi pigem pindmistesse kihtidesse hulpima, et mitte avastada karmi tõde.

Tundubki, et pinnapealne olla on igati tore ja õigustatud, aga kripeldama jääb see, et mis siis, kui pindmise kihi all on peidus midagi muud peale jäise tühjuse, võib-olla isegi mõni hinnaline aare. Kui kardan kogu elu inimesi sügavamalt tundma õppida, siis jäävad leidmata ka tõelised pärlid. Need kõige hinnalised aarded, kellele võiksin ohverdada suure osa oma ajast ja kelle pärast võiksin end kasvõi tükikideks rebida.

Koolikell, koolikell...!

Kaire Kesküla

Koolikell on kindlasti lahutamatu osa õppurite arripäeva elust, kuid seda alateadlikult, sest harva me ju mõtleme või räägime temast.

Peaaegu tunnistama, et tähelepanu polnud koolikellale pööranud minagi, enne, kui ta ühel detsembrikuu päeval enam vahetundi kuulutades ei helisenud. Et tegu oli õndsas matemaatikatunniga, siis õpetaja ei pannud seda kummalist olukorda tähelegi, klass hakkas küll veidi ebamugavalt nihelema. Vahetundi jõudsimine tavapärasest viis minutit hiljem, tänu

eneste initsiatiivile muidugi.

Hiljem saime teada, et viga oli olnud kusagil raadiosüsteemis, sest teatavasti plärisevat kellukest ei helista garderoobitädid meie koolis juba mitu head aastat. Koolikellata olime oma paar nädalat, mil kõik sujus kuidagi rahulikult ja iseeneslikult.

Probleem lahendati ja kell oli tagasi, kuid hoopis uues kuues. Esimene kogemus oli suhteliselt ebamugav, sest kui rokisugemetega laulujupp äkki mängima hakkas, ja õpetaja üle selle järgmise tunni kodutööd püüdis karjuda, tekkis küll tahtmine raadiotuppa kedagi tümitama minna.

Uus kell oli teistmoodi, veidi häirivgi, ja võttis

mitu tundi, et sellega lõpuks ära harjuda. Kuid selletaoline värskenduskuur pani mind mõtlema, et miks ei tehta seda tihedamini, ning lisaks võiks ka õpilastelt selle kohta arvamust küsida. Tean mitmeid, kellele praegune koolikell suhteliselt vastukarva on ja igatsen isegi salamisi tagasi ansambli The Verve laulu "A bitter sweet symphony" või siis Alice Cooperi loo "Poison" algusmeloodiat.

Koidula kool on üks neist vähestest õnnelikest, kellel on olemas võimalus oma õpilasi modernsete viiside saatel tundi ja vahetundi saata ning miks siis mitte seda asjaolu koolipäeva rõõmsamaks ja vaheldusrikkamaks muutmise eesmärgil ära kasutada.

Kuidas olümpiaadivõidud tulevad

Kristjan Pöder

Esimest korda võtsin aineolümpiaadist osa oma mäletamist mööda teises klassis. Tookord oli tegu emakeeleolümpiaadiga ning mul ei läinud just kõige paremini. Saavutuseks jäi koht teises kümnes. Algkoolis osalesin veel mõnel olümpiaadil ning ühelgi neist ei krooninud mind edu.

Põhikoolis oli esimeseks suuremaks konkursiks ülelinnaline matemaatikaolümpiaad seitsmendas klassis, mille ma ka võitsin. Pärast seda olen osalenud nii matemaatika-, füüsika-geograafiaolümpiaadil kui ka inglise keele olümpiaadidel.

Nendeks valmistumine ei ole minu jaoks mitte midagi erilist. Iga kooliaasta algul vaatan internetist eeloleva aasta

Kristjan Pöder on olnud võidukas ka sel aastal - vaata olümpiaadide tulemusi... Foto: Triin Loik

võistluste kava üle. Selle järgi saab hakata mingisuguseid plaane tegema. Kui aeg on viimaks jõudnud sinnamaale, et õpetaja hakkab lisamaterjale jagama, siis algab juba pingelisem ettevalmistus.

Nädal enne võistlust on aeg, mil õpin kõige pingsamalt. Neil päevil on mulle antud õigus koolist puududa, mida ma ka kasutan. Sel ajal ma muu koolitööga eriti ei

tegele, vaid keskendun ainult ühele ainele.

Olümpiaadieelsel päeval lähen ma alati varem magama, et saaks ennast korralikult välja puhata. Võistluspäev ise polegi nii eriline kui arvata võiks. Päeva nael on iseenesest mõistetavalt olümpiaaditöö kirjutamine. Pärast algab kõige närvesöövam aeg: tulemuste ootamine. See periood on iseenesest nii tüütu kui ka huvitav - kui hästi mul ikkagi läks, mis koha ma sain ja nii edasi.

Olümpiaadidel käimine on minu jaoks ikkagi võistlus nagu iga teine, ainult et siin ei võistle ma teistega mitte füüsilise jõuga, vaid vaimsega. Võidab tavaliselt see, kes on kõrgema mõtteleonnuga ja kellel on kõige parem ettevalmistus. Nagu olümpiamängudel. Ainult et veidi vähendatud kujul.

Vastab füüsikaõpetaja Elmu Mägi

Kuidas te oma õpilasi olümpiaadideks ette valmistate?

Maksimaalselt kuu aega enne võistluse toimumist jagan ma osavõtjatele eelmiste aastate tööde ülesandeid. Kui õpilastel tekib arusaamatusi, saavad nad abi saamiseks minu poole pöörduda. Tervet õppeaastat hõlmavat ettevalmistust pole.

Milline on olümpiaadide eesmärk?

Kõige andekamate õpilaste väljaselgitamine eri tasanditel (linna,maa-

konna, riigi) ning nende võimete edasiarendamine.

Mida olümpiaadidel käimine õpilastele annab?

See arendab nende loovat mõtlemist ja arusaamist füüsikast, lisab tarkust juurde. Soovi korral võivad nad kaks päeva koolist vabaks võtta. Mina annan olümpiaadidel ja võistlustel käivatele õpilastele võimaluse ära kasutada üks hinne viis. Näiteks, kui mõni töö halvasti läheb, pole vaja seda parandama tulla, saab selle viie asemele. Tõsi küll, kõik

seada võimalust ei kasuta.

Mis eristab olümpiaadidel käijat tavaõpilasest?

Kõik õpilased on andekad. Mõni vähem, teine pisut rohkem.

Mis on Koidula kooli edu võti?

Meie kooli on sattunud palju eriti andekaid õpilasi. Oleme suutnud nad ära tunda ning neilt pisut rohkem nõudnud.

Küsis Julia Rinso

Olümpiaadide linnavooru tulemused

Inglise keele olümpiaad

12.klass

Kristjan Teder - 2.koht

Keemiaolümpiaad

9.klass

Kristjan Pöder - 3.koht

10.klass

Asko Kriiska - 2.koht

Matemaatikaolümpiaad

7.klass

Gerli Viikmaa - 1.-2.koht

Rauno Siinmaa - 1.-2.koht

8.klass

Andres Kaldvee 1.koht

Tanel Juns - 2.koht

Mikk Anderson - 3.koht

9.klass

Kristjan Pöder 1.koht

10.klass

Holger Kruusla - 1.koht

Danel Ahman - 3.-4.koht

11.klass

Holger Aas - 1.koht

Taavi Hõbejõgi - 3.koht

12.klass

Martin Kuuda - 1.koht

Ander Olvik - 3.koht

Füüsikaolümpiaad

8.klass

Mikk Anderson - 1. koht

Tanel Juns - 2. koht

Andres Kaldvee - 3. koht

9. klass

Kristjan Pöder - 1. koht

Rauno Viin - 2. koht

10. klass

Mihkel Aamer ja Holger Kruusla 1.- 2. koht

Taavi Põldsam - 3. koht

11. klass

Holger Haas - 1. koht

Meelis Lootus - 2. koht

Kadri Rebane - 3. koht

12. klass

Heiki Põldsam - 1. koht

Ander Olvik - 2. koht

Marti Kuuda - 3. koht

Seekord küsisime koolipere käest, mida arvatakse kooli koduleheküljest. Mis meeldib, mis mitte?

Rain 8D:

Ega ma ise seal eriti ei käi, ma arvan, et see on rohkem gümnaasiumile mõeldud. Kujundus võiks põnevam olla ja siis võiks näiteks veel kõikide õpetajate pildid olla. Rohkem värvilisem võiks ka olla

Joosep 9A:

Mina arvan et meie kooli koduleht on suhteliselt ajast maha jäänud. Ise ma seda ei külasta, sest seal ei ole lihtsalt midagi. Oleks seal rohkem tarka infot ja uudiseid, siis ma ilmselt käiks seal ikka tihemini ka. Tegelikult võiks seda mingi oskaja hooldada, kes ise asjast huvitatud on, praegune koduleht on väga igav.

Õpetaja Reet Kund:

Arvan, et kodulehte on kindlasti vaja. Kindlasti võiks seal olla rohkem infot ja uudiseid, et õpilasi asjaga kursis hoida. Ja kujundust oleks ka vaja uuendada, sest uuendused on ju ikka head.

Rainer 12A:

Koduleht on suhteliselt igav, ise seal ei käi. Kujundus võiks olla palju ilusam ja näiteks noortepärasem. Tegelikult võiks sellega tegeleda õpilasomavalitsus, või siis vähemalt keegi sealt, kes oskaks, oleks sellest huvitatud ja viitsiks ka tihedalt uudiseid lisada.

Saksamaa koolis on 13 klassi

Kuni 11. klassini on oma klass ning kõigil ühesugune õppekava, kuid 12. ja 13. klass on kursustega. Mina olen 12. klassis. Seal peab valima 2 põhiainet (*leistungskurses*) ja vähemalt 5 lisaainet (*grundkurses*). Minul on põhiaine- teks inglise keel, mille tase on siin väga kõrge ning ajalugu, kus mul kõige rohkem probleeme arusaamisega. Kõige rohkem meeldib mulle, et valikaineks võib olla ka draamakunst.

Ka spordialade valik on väga suur. Näiteks saab valida erinevate pal- limängude vahel või hoopis ujumise, lauatennise, võitluskunsti, kergejõustiku, aeroobika või k a n u u s õ i d u . Hindamissüsteem on üsnagi lihtne. 1 on parim hinne ning 6 on halvim. 1- 6-ga hinnatakse tavaliselt kuni 11. klassini, kuid 12. ja 13. klassis hinnatakse punktidega. 1 punkt on halvim ja 15 punkti on parim. Õpetajad on siin heade hinnete panemise suhtes aga üsnagi kitsid.

Tunnistusi saadakse vaid kaks korda aastas. Neli korda aastas on igas aines suur kontrolltöö. Seda on üsnagi veider võrrelda meie matemaatikaga, kus väga tihti kontrolltööd on. Väikseid teste ega tunnikontrolle ei ole. Väga suur kaal on ka suulise töö ning tunnist osavõtu hindel.

Vaheaegadega on siin lood üsna täbarad. Kool lõpeb umbes juuli keskel ja hakkab umbes augusti lõpus või septembri algul. Koolipäevad kestavad tavaliselt kella üheni, aga see ei tähenda, et neil vähem tunde oleks. Kool hakkab pihta poole kaheksa ja kaheksa vahel. Pausid on siin palju lühemad. Tavaliselt on topelttunnid ning nende vahel 5-minutine paus ning pärast topelttunde alati 15- minutiline paus. Kooli võetakse alati võileib kaasa. Vahetusjalanõusid siin üldse ei tunta, jopet kantakse kaasas ning tunni ajaks riputatakse see tooli seljatoele.

Kaie Türner

Göttingenist Saksamaalt

Oli vahetund...

Kust läheb piir koolivägivala ja striiptiisi vahel? Alklassineiuud lõbustavad endid vahetundides üksteiselt riideid seljast kiskudes... (Triibulise kampsuniga tüdruk tirib kaasõpilase õlgadelt pluusi. Toimingut hõlbustab tagumine tütarlaps, kes ohvri käsi kinni hoiab. Tundub, et on tegemist süütu mänguga, mis poistele palju elevust ja nalja pakub).

Peale kõrvalpildi „kaasaegsete” mängude harrastavad algklasside õpilased ka teada-tuntud köievedu. Antud võistkonnad on kokku pandud välimuse ja stiili järgi: võistkonnas A (vasakul) valitseb kõrge intelligents. Noormees prillidega (esiplaanil) kavatses võita kavalusega. Võistkonna B etteotsa on rakendatud teistest peajagu pikem rammumees. Mõningad pole aga veel jõudnud otsustada, kummale poole hoida või tõmmata.

Hoolimata hasartmängukeelust koolis, jätkub gümnasistide seas kaartide ladumine endise hooga. Korraga võetakse mängu vaid 7 õpilast, välja jäävad eelmise vahetunni kaotajad ehk nõrgimad lülid.

Idülliline embus noorte vahel on niivõrd ahvatlev, et kolmaski õpilane (vihje: vaata kätt noormehe lõua all) tahab kallistuse osaliseks saada. Samas võib olla ka tegemist armukadedusega: teadmata üleliigne tegelane sikutab neiut poisist eemale, et ise hingetuna noormehe käte vahele langeda.

Tead, et sa tead

Jälle kontrolltöö! Kus ma olin, kui see välja kuulutati? Kas see oli see töö, mille küsimused ära kadusid? Mis tund praegu on? Kas need on mingid hindet?...

Nädal nädala järel möödub pingutustega, aga pole midagi parata, tuleb edasi teenida.

Kuuldavasti peaksid hindet kajastama teadmisi. Väga lihtne tõde. Ometi on tegemist ülimalt keeruka olukorraga. Kas on võimalik, et keegi arukas strateeg mõtles välja hindamissüsteemi, et innustada inimesi läbima raskusi, sest kui pidevat halva hinde hirmu poleks, järsku keegi ei teekski midagi?

Kui vaadata asja pisut laiemalt, tundub, et hindamissüsteem saab juba väga varakult suureks promootoriks. Algklassides saab häid hindet kergemalt: kõik on tore ja tekib soov tahta teada. Väga kaval löks! Põhi- ja

Martin Tõnts
abiturient

keskkoolis tundub kuidagi imelik mitte õppida, kui enne juba nii hästi läks. Tahtmatult tuleb materjali juurde, suureneb pingutus. Lühidalt: meist saavad hinnete orjad. Teadmised näivad taanduvat tagaplaanile, sest kogu aeg öeldakse, hindet on koolilapse palk.

Muidugi on ka teine vaatenurk. Kõik läks kohe alguses metsa! Proovid, mis proovid, häid hindet ei tule. Inimene ei jookse mingil hetkel enam peaga vastu seinale ja teeb midagi, mis paremini välja tuleb, näiteks heegeldab või varastab (võimalusi on palju).

Mõned muidugi töötavad end üles, aga august välja

saada on keerukas. Selles peitubki hindamise põhiline viga, kõik käib läbi hirmu ja tulemiks on stress!

Ometi ei saa kindel olla, et hinne võrdub teadmise! Mõned lihtsad näited: töö läks metsa, hinne on halb, ometi teaksid päriselus selles küsimuses üpris palju. Hindet on jubedad, aga ainet nagu oskaks! Või vastupidi - õpid valemid/mõisted pähe, saad toreda hinde, aga aru ei saa midagi!

Raske on öelda, kus läheb piir mõttetute stressi ja vajaliku motivatsiooni tekitamise vahel. Ilma heade hinneta ei usu keegi, et oled tark. Samas ei tee viierida tunnistusel veel kedagi targemaks.

Hindet on kõigest numbrid ja nad kujunevad väga paljude tegurite koosmõjul, seega ei maksaks neid alati surmtõsiselt võtta!

Oluline võiks olla hoopis teadmine, et tead.

Üks kontrolltöö korruga, palun !

Julia Rinso

Liis istub ajaloo tunnis ja püüab paaniliselt meenutada aastaarve. Ta heidab lehele viimase pilgu ning ulatab töö kõhklevalt õpetajale. Tüdruku peas vasardab mõte : "Miks ma ometi ei õppinud !"

Sageli tuleb ette päevi, mis kubisevad kontrolltöödest. Tavaliselt seepärast, et õpetajatel puudub info, kas teatud päevale on juba mõni töö määratud või mitte. Mul on ka teine teooria. Kui õpetajad pidevalt meie palvel töid

edasi lükkavad, satuvad need kättemaksuks samale ajale, näiteks veerandilõppu. Siis pole see pedagoogide kuri salaplaan, pigem saatuse iroonia.

Testidest pungil päeva üleelamiseks on mitmeid mooduseid. Kõige lihtsam Liisu jaoks oleks olnud vahetunnis materjal kiiresti pähe õppida. Õnne korral võinuks ta isegi rahuldava hinde välja venitada. Kui tüdruk kuulub julgete hulka, siis on võimalik ka spikerdada. Aga see tegevus pole nõrganärvilistele - risk vahele jääda ning klassi naerualuseks saada on väga suur. Kõige lihtsam variant on kooli üldse tulemata

jätta. Oma kogemusest võin öelda, et popitamine annab küll ajapikendust, kuid soodustab mahajäämist ning alandab käitumishinnet.

Testidega käib alati teatud pinget kaasas. Ka kõige tublim õpilane võib seepärast eksida. Kui tead, et kolm tööd on veel ees, ei saa ühele ainele keskenduda ja võtad tööks õppimist pealiskaudselt.

Oleks tore, kui õpetajate toas oleks mingi graafik tööde toimimise kohta. Nii saaks tööde arvu päevas piirata. Ma pole kontrolltööde vastu, aga eelistan, kui nad tuleksid ühekaupa.

Võisteldi Tamm- saare loomingus

28. jaanuaril toimus Järvamaal Albu Põhikoolis juba teine üleriigiline A. H. Tamm-
saare sünniaasta-
päevale pühendatud "Hansenist Tamm-
saareni" proosalugemise konkurss. Sel aastal võttis võistlusest osa kolmes erinevas vanuseklassis kokku 85 õpilast üle Eesti. Auhindadega premeeriti 16 paremat, nende hulgas ka 12.A õpilast Kaire Kesküla, kes saavutas kolmanda koha.

Noori Tammsaare-
lugejaid hindasid lisaks Rakvere teatri näitlejale Ülle Lichtfeldtile Eesti Raadio saatejuht Mari Tarand, Albu Põhikooli direktor, näiteringide juhendajad ja emakeele-
õpetajad, nende hulgas ka meie õpetaja Ebe Honga.

KP toimetused:

Peatoimetaja Kristiina Rein 12B

Fotograaf Anna-Liisa Ernitz 12A

Kujundajad Heiki Voosalu 12A ja Joosep Taluväli 9A

Helen Vaidla 12B

Mailis Jõgis 12B

Imbi Lahe 12B

Martin Tõnts 12C

Kaire Kesküla 12A

Kristel Niisuke 11A

Ingrid Kõks 11A

Triin Loik 10C

Sabina Sägi 9A

Mairi Kikkas 9A

Julia Rinso 8A

Vastutav väljaandja Ille Rohtlaan

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14		15	16	17				18	19			
20			21	22	23						24	
25	26		27	28	29		30		31		32	
33		34		35		36					37	38
	39	40	41			42	43		44		45	
46				47		48		49		50		
51		52	53				54				55	56
57						58	59		60		61	
62				63				64		65	66	
67				68		69		70				71

Sport

Oktoobrist kuni jaanuarini kestnud linna koolide meistrivõistlustel korvpallis saavutas gümnaasiumi noormeeste võistkond 6.koha (Taavi Tavemaa, Sten Õispuu, Kent Langel, Raigo Kodasmaa, Ivo Popp, Tanel Lindmaa, Andrio Lahesaare, Timo Roos.)

26. jaanuaril toimunud rahvastepallivõistlustel saavutas 3.klasside tüdrukute võistkond I koha (Juliana Bolšakova, Karina Jagudina, Anne-Liis Matsi, Anne-Mari Matsi, Helena Tšobulski, Maia Aleksandrov, Karolain Nõmm, Kristen Suvi, Nele Kink, Anastasia Šurõgina, Killu Saag, Ketri Künnapas, Reelika Lille).

9. veebruaril toimunud algklasside akrobaatika-võistlustel sai Ketri Künnapas 3. klasside arvestuses III koha.

11. veebruaril lõppes Hansaliiga võrkpallivõistluste Pärnu linna eelvoor. Liigas osalesid 8. – 9. klasside noormehed. Koidula kooli võistkond (Egerd Schultz, Marven Aus, Martin Viljus, Siim Künnapas, Maide Pakk, Rauno Rahnik, Kristjan Pöder, Andrias Niklus) saavutas neljanda koha.

Alla: 1.magneesium 2. ... ja ruum 3. Erki ...(e.sportlane) 4. elektroonikafirma 5.aasta 6. on ingl.k 7.postmarkide kogumine 8. Aserbaidžaaani manat(valuuta) 9.keemiline element 10. fluor 11.m.nimi 12. kloostriülem, vaimuliku nimetus Prantsusmaal 13. omadussõna 15. 2 x täht 16. vanuse 17. küpsetama ingl.k 18. tsentner 21. USA uudiste agentuur 22. hädaabi kutse 25. Kreeka täht 26. kroon 27. see ingl.k 28.sinust 30. dekaliiter 31. november lüh. 34.hapnik 35. euroopium 37. riide sort 39. süvend 40. poolsaar 41. noot 42. puu jäse 43. nendes 44.uraan 45. eitus 47. söögitegija 49. tsitruseline 50.vale ingl.k 52. jook 53.temal 56. m.nimi 58. lavrentsium 60. uskumine 61. vene lennuk 65. mina 66. on ingl.k 67. tonn 68. reede 69. jood 70. esimene 71. väävel

Paremale: 1. saar Eestis 7. ventiilideta trompet, puhkpill 14. Prantsuse helilooja 19. korvpallimeeskond 20. väljak, turuplats vanaaja Kreekas 23. peaaegu ingl.k 24. mi-bemoll 25. päikese- või kuuvarjutus 29. madalik Venemaal 32. Eesti Vabariik 33. Neptuuni kaaslane 36. etüülalkohol e. piiritus 38. aasta 46. putukas 48. ... puhastus 51. piimasuhkur 54. niudesoolepõletik 55. hüüe 57. ennustaja, ennustus 59. moeajakiri 62. number 63. veekindlaks immutatud presentriie 64. keemiline element 67. kalliskivi 70. raha sissenõue

Lahendussõna: Edward Young'i tsitaat

Koostaja: Ingrid Kõks

Üritused

23.02 - vabariigi aastapäevale pühendatud aktused
kell 9.10 - algklassid
kell 10.15 - 5.-6.klass
kell 11.15 - 7.-9.klass
kell 12.15 - 10.-12.klass
kell 16.00 - ülelinnaline õpilaste rongkäik Alevi kalmistult kesklinna
2.03 -Lauluvõistlus'2005
14.03 - emakeelepäev
18.03 - Pärnumaa noorte

infomess

19.-27.03 - vaheaeg

Koolitants 2005 edasipääsejad

1-3 kl lastetants – tantsurühm RÜHT kavaga "Liblikate lend"

10-12 kl showtants – tantsurühm V.I.P kavaga "We will rock you !"

ja Dance Reactor kavaga "Stage sole"

Tulekul on Miss Koidula 2005 valimised!

Tähelepanu kõik gümnaasiumineid! 30. märtsil on teil kõigil võimalus osa võtta järjekordsest Miss Koidula valimisest. Selleks tuleb registreeruda huvijuhi kabinetis või võtta ühendust Anna-Liisa Ernitzaga (12A) või Helen Vaidlaga (12B) hiljemalt 28. veebruaril.

Oodatud on kõik sarmikad neiud!

Koidula Press

meedia@koidulag.edu.ee